

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Pracy i Opieki Społecznej oraz Zdrowia z dnia 27 listopada 1958 r. w sprawie organizacji, szczegółowych zadań, składu i trybu postępowania komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, trybu kierowania na badanie przez te komisje oraz w sprawie zasad wynagradzania członków komisji lekarskich i lekarzy działających w zakresie orzecznictwa lekarskiego (Dz. U. Nr 73, poz. 367) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 20 otrzymuje brzmienie:

„§ 20. 1. Osoby wymienione w § 19 otrzymują za wykonywanie swych obowiązków określone na zasadach ustalonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentystów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 74, poz. 376) wynagrodzenie zasadnicze miesięczne płatne z dołu obliczane za każdą godzinę pracy według następującej tabeli:

przy stawce	wynagrodzenie godzinowe w złotych przy specjalizacji:	
	I stopnia	II stopnia
III L	13,00	—
IV L	14,50	15,50
V L	16,50	17,50
VI L	18,50	20,00
VII L	21,00	22,00

2. Lekarzom, którzy nie posiadają specjalizacji, a którzy pracują w orzecznictwie inwalidzkim co najmniej 3 lata, wypłaca się wynagrodzenie określone w ust. 1 jak przy I stopniu specjalizacji; po przepracowaniu zaś w orzecznictwie inwalidzkim 7 lat wypłaca się wynagrodzenie jak przy II stopniu specjalizacji.
3. Oprócz wynagrodzenia zasadniczego określonego w ust. 1 osobom wymienionym w § 19 wypłacane są dodatki za orzecznictwo inwalidzkie w wysokości 250 — 500 zł miesięcznie.
4. Wysokość dodatku, o którym mowa w ust. 3, zależy od stopnia nabytego doświadczenia w orzecznictwie inwalidzkim. Wysokość tego dodatku ustala kierownik właściwego do spraw rentowych organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w odniesieniu do lekarzy-członków komisji lekarskich i lekarzy-inspektorów orzecznictwa — na wniosek lekarza-wojewódzkiego inspektora orzecznictwa.
5. Przepisy ust. 1 i 2 mają zastosowanie również do lekarzy zakładów społecznych służby zdrowia przeprowadzających badania na zlecenie komisji lekarskich (§ 12 ust. 1).“;

2) § 21 otrzymuje brzmienie:

„§ 21. Przewodniczący obwodowych komisji lekarskich otrzymują za pełnienie swych obowiązków oprócz wynagrodzenia ustalonego w § 20 dodatek miesięczny w wysokości 150 zł, a przewodniczący wojewódzkich komisji lekarskich — w wysokości 200 zł.“;

3) § 22 otrzymuje brzmienie:

„§ 22. Lekarze-wojewódzcy inspektorzy orzecznictwa oraz lekarze-inspektorzy orzecznictwa otrzymują, niezależnie od wynagrodzenia określonego w § 20, wynagrodzenie w wysokości 3,50 zł za wydanie jednej opinii o orzeczeniu komisji lekarskiej oraz 25 zł za wydanie jednej opinii w sprawie sądowej lub za uzasadnienie skargi do Trybunału Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli czynności te wykonyują poza stałymi godzinami pracy pełnionej w charakterze inspektorów orzecznictwa.“;

4) § 24 otrzymuje brzmienie:

„§ 24. 1. Lekarzom-specjalistom, którym komisja lekarska zleca przeprowadzenie badania specjalistycznego (§ 4), przysługuje wynagrodzenie według następujących stawek:

- 1) za przeprowadzenie badań specjalistycznych przez lekarzy bez tytułów naukowych ze specjalizacją z zakresu chorób wewnętrznych, chirurgicznych, dermatologii i wenerologii, ftizjatrii, laryngologii, okulistyki, ortopedii i chirurgii urazowej oraz położnictwa i ginekologii — 20 zł za jedno badanie, a ze specjalizacją z zakresu chirurgii klatki piersiowej, psychiatrii, neurologii, neurochirurgii, reumatologii, urologii, radiologii ogólnej, rehabilitacji i rentgenodiagnostyki — 30 zł za jedno badanie.
- 2) za przeprowadzenie badań specjalistycznych przez lekarzy posiadających tytuły naukowe profesora lub docenta — 54 zł za jedno badanie.
2. W wyjątkowych przypadkach, kiedy dobro sprawy wymaga orzeczenia uzasadnionego naukowo, kierownik właściwego do spraw rentowych organu prezydium rady narodowej może przyznać wymienionym w ust. 1 pkt 2 lekarzom wynagrodzenie w wysokości do 200 zł za jedno badanie.
3. Lekarze-specjaliści wykonują swe czynności na podstawie umowy zlecenia.“;

5) w § 25 ust. 3 po wyrazach „do Trybunału Ubezpieczeń Społecznych“ skreśla się wyrazy „i dodatku administracyjnego“.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1959 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: w z. *A. Firganek*
Minister Zdrowia: w z. *B. Kożusznik*

190

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 5 maja 1959 r.

w sprawie wypowiedzenia przez Polską Konwencję o ujednostajnieniu znaków drogowych, podpisanej w Genewie dnia 30 marca 1931 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 59 Protokołu w sprawie znaków i sygnałów drogowych, podpisanego w Genewie dnia 19 września 1949 r., zostało notyfikowane Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 29 października 1958 r. wypowiedze-

nie przez Polską Konwencję o ujednostajnieniu znaków drogowych z dnia 30 marca 1931 r. (Dz. U. z 1934 r. Nr 87, poz. 793).

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*